

In de kapperszaak van Cas Sels ..

Laat de naam Cas Sels vallen en de reacties zijn niet van de lucht. Voetbal en de Biesbosch waren op maandag in de kapsalon de hoofdthema's. Als Feyenoord verloren had, ging je wel eens een week eerder naar Cas. Even de boel en vooral Cor, de bediende, stangen! Op vrijdagmiddag was er de lucht van dieselolie, teer, zware shag en aftershave. Gezellig. Nostalgie! Waar is de tijd gebleven! (B.L.)

Naer de kapper ...

As ie zellef naer de lêêgere school mog lôôpe, van de Dwarsstraet naer School III, mog ie ok allêên naer de kapper. De mêêstes bij ons uit de buurt gonge naer kapper Sels. Die zat op d'n hoek van de Dijkstraet (A.W. de Landgraefstraet) en de Willeminastraet, net over de Westbrug die nou allang geslôopt is. As ie naer de kapper mos vâ je moeder, kreeg ie twêê kwarties mee. D'n deur van de kapperszaak zat schuin op d'n hoek en je liep deur 't winkeltje naer binnene. Je wier begroet, want ze wisse wie je was. "Zoek mor een pleksie" wier d'r dan gezeed. Mêêstal was 't aareg druk en was ie blij as ie kon zitte. Wel opstaon netuurlijk voor ouweres as aalle plekke bezet wazze, net as in de bus of in de traain. Bij Selze wiere allêên manne geknipt, soms wiere ze ok met de hand geschore met 'n lang, smal, schaarep mes. Deur de manne die op d'r beurt zatte te wachte wier d'r veul over de voetbal gepraut. As jongchie praotte je vâzellef nie mee. Je hiew je mond en luisterde.

In 't midde van de zaak sting een klaain taofeltje met 'n een leesmap. Twêê blaoje uit die leesmap wiere veul geleze: de Lach en de Piccolo. Daer stinge foto's in van maider in zwempakke of bekienies. Mêêstal wazze d'r twêê

kappers aan 't waarek, vaoder en zeun. Die vaoder hà veul last van hoestboië, dà kwam deur z'n bronchitis. As tie 't te kwaod kreeg, paktende die een glaoze pompie met een slangchie d'r aan met 'n ballechie om in te nijpe. D'r zat iets in dà glaoze pompie en deur in dà ballechie te nijpe, vernevelde d'r iets in z'n keel. Dan gong 't weer 'n hortie goed. As die vaoder, wij noemden 'm 'D'n ouwe Sels', zag dà je in zô 'n blad mè bekant blôôte maider zat te kijke, zee die d'r wà van: "Daer mag jij nò nie naer kijke!" As ie d'r mee deur gong, sloog tie met 'n houte haerborstel op je knokkels. Laeter kwam d'r 'n knecht bij, êêne Kor. Die kwam op 'n brommertie hêêmel uit Dor dt.

Op 'n dag was 't weer zô ver dà 'k naer de kapper mos. 't Was zeumer en dan stinge de raome van de zaak ope. Toe 'k op de Westebrug liep, hoorde ik al hard gepraot en gelach uit de kapperszaak. Êêmel binne, 't was harstikke druk, bleek dat 'r twêê klante hadde beslote mekaor te gaon schere. Êên van die twêê lag al ingezêêpt in de stoel. D'n aandere sting 'n scheermes aan te zette op zô 'n lange dikke lere riem, die daer aaltijd aan de muur honge. Toe dien êêne 't mes hà geslepe, stong die d'r bij te zinge uit de Barbier van Sevilla. Dorus zong dat ok in 't Nederlans. Die twêê loi die zô bezig wazze, wazze bekende Slierechse loi uit 't zaokeleve. Omdat 'r raome ope stinge, was t'r buite op straet ok veul bekijks gekomme. As iemand deur d'n kapper geschore was, zag 't 'r gladtjies en schôontjies uit. In dut gevaal wier 't 'n zooichie met hier en daer nog 'n ongeschore stuksie en dikke haopers mè bloed op de kôône. Mor d'r was zôôdoende wél aareg veul bij gelache.

Zeun van Sjorse